

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010412
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120010412.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. v trestnej veci obžalovaného Ing. D. Z., pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2022 o odvolaní obžalovaného Ing. D. Z., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 08.04.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. D. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 08.04.2022 bol obžalovaný Ing. D. Z. uznaný vinným z prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 20. 02. 2018 na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi Ing. D. Z. ako predávajúcim a E. D. ako kupujúcim previedol nehnuteľnosť v k. ú. S., pozemok registra C KN parcelné číslo XXXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere XXX m² v prospech E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. vodnej veži XXX/XX, T., v podiele X/X, reálne za sumu 2 000,- Eur, pričom dňa 26. 02. 2018 pod č. v.: V XXXX/XXXX bolo rozhodnutím Okresného úradu Banská Bystrica, katastrálny odbor, ČSA 7, rozhodnuté o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech E. D., ktorému Ing. D. Z. v presne nezistenom čase v roku 2010 požičal na základe ústnej dohody finančnú hotovosť 10 000,- Eur, pričom nedisponoval iným majetkom z ktorého by mohol uspokojiť pohľadávky veriteľov A. E., nar. XX. XX. XXXX, F. H. škálou XXX/XX, A., H. 6, M. republika na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX. 02. 2016 medzi spol. E. prestige, s. r. o. v likvidácii, Plzeňská XXXX/XXX, Praha 6, ČR, IČO: 453 13 741, ktorá pozostáva z celkovej sumy 51 483,67 Eur a 141 184,12 Kč a príslušenstva na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Obo 51/2012 zo dňa 13. 08. 2013, ktorým súd potvrdil vydaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34Cb/224/2002-Km zo dňa 05. 04. 2012, právoplatný a vykonateľný dňa 23. 09. 2013 a Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica, Kapitulská 27 na základe nedoplatkov na poistnom a penále v celkovej výške 4 091,30 Eur a týmto konaním teda čiastočne zmaril uspokojenie veriteľa A. E., nar. XX. XX. XXXX, F. H. škálou XXX/XX, H. 6, A., M. republika a Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, Kapitulská 27.

Za to okresný súd obžalovaného Ing. D. Z. odsúdil podľa § 240 ods. 1 Tr. zák. s použitím 38 odsek 2, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienienečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. por. poškodených A. E. a Sociálnu poisťovňu, pobočka Banská Bystrica, Kapitulská 27, Banská Bystrica s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnil podaním dňa 9.6.2022. Uviedol, že podľa právneho názoru Okresného súdu v Banskej Bystrici, ktorý uvádza vo svojom odôvodnení rozsudku zo dňa 08.04.2022 nikdy nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny, ktorá je v Kúpnej zmluve zo dňa 22.02.2018 medzi obžalovaným Ing. D. Z. a kupujúcim E. D.. K tomu dodal, že v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka § 48 ods. 1, ihneď po doručení odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2018 uzatvorenej medzi ním a kupujúcim E. D. z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. K odstúpeniu od zmluvy došlo až po doručení rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici, keďže súd vo svojom odôvodnení na strane 7 ods. 2 uviedol, „súdu sa javí nepravdepodobné, že by niekto kupoval nehnuteľnosť a platil za ňu 2.000 euro“. Vyslovil svoj právny, že je nepravdepodobné, že by kupujúci E. D. mal zaplatiť 2.000 euro za kúpu pozemku, tak ako to bolo dojednané v Kúpnej zmluve zo 22.02.2018. Následne poukázal, že základným právom občana Slovenskej republiky je vlastnícke právo, ktoré je zakotvené v ústave. Pri predaji nehnuteľnosti je toto právo chránené ustanoveniami Občianskeho zákonníka o odstúpení od Kúpnej zmluvy z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. Nakoľko podľa rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08.04.2022 kúpna cena dohodnutá v Kúpnej zmluve zo dňa 22.02.2018 nebola riadne a včas zaplatená odstúpil od Kúpnej zmluvy. Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2018 doručil kupujúcemu E. D., pričom odstúpenie od kúpnej zmluvy nadobúda účinky dňom doručenia, to znamená že Kúpna zmluva zo dňa 22.02.2018 zanikla v celom rozsahu a v zmysle zákona sa na ňu prihliada ako keby nikdy neexistovala. Na skoršie odstúpenie od zmluvy nebol podľa jeho názoru dôvod, nakoľko kupujúci E. D. bol síce v omeškaní so zaplatením kúpnej ceny, ale na základe dohody o uznaní dlhu sa kupujúcim dohodol na splatení dlhu. Pretože Okresný súd v Banskej Bystrici označil Uznanie dlhu zo dňa 03.06.2021 medzi ním a kupujúcim E. D. za vykonštruovanú dohodu, bol nútený od Kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2018 odstúpiť z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. Ďalej vyslovil názor, že Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní jednoznačne poškodil jeho základné práva na spravodlivý proces, nakoľko v konaní niekoľkokrát žiadal, aby bol vypracovaný reálny znalecký posudok na predmetný pozemok. Podľa výpovede znalca posudok, ktorý bol požitý v konaní nebol reálny, nakoľko nezohľadňoval vecné bremená ktorými bol pozemok zaťažený a ktoré mali zásadný vplyv na hodnotu predávaného pozemku. Okresný súd odmietol jeho požiadavku na vypracovanie nového reálneho znaleckého posudku a týmto konaním jednoznačne poškodil jeho práva, nakoľko v rozsudku zo dňa 08.04.2022 Okresný súd v Banskej Bystrici konštatuje, že predajom nehnuteľnosti znížil svoj majetok a tým sa dopustil trestného činu. Z akej hodnoty majetku okresný súd vychádzal keď odmietol dať vypracovať reálny znalecký posudok predmetného pozemku je záhadou. To, že mal pozemok v čase predaja t. j. 22.02.2018 hodnotu 2.000 euro okresný súd nijako nepreukázal, nakoľko odmietol dať vypracovať znalecký posudok a kúpna cena 2.000 euro nebola kupujúcim nikdy zaplatená. Okresný súd vo svojom rozsudku konštatuje, že sa dopustil úmyselného trestného činu tým, že podpísaním Kúpnej zmluvy úmyselne znížil svoj majetok s úmyslom poškodiť svojich veriteľov, to že bol jeho majetok v čase podpisu kúpnej zmluvy úmyselne znížený okresný súd v konaní nijako nepreukázal, nakoľko v konaní nepredložil ani jeden jediný dôkaz o tom, že hodnota predávaného pozemku bola v čase podpisu 2000 euro. Záverom navrhol, aby bol rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08.04.2022 zrušený, a to v celom rozsahu.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril okresný prokurátor, pričom uviedol, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (ako aj z dôkazov zabezpečených počas prípravného konania) vyplýva, že skutok sa stal tak, ako bol popisne vymedzený v obžalobe a zároveň je trestným činom, spáchal ho obžalovaný. Súd rozhodol správne a zákonne vo vzťahu k uloženému druhu trestu, jeho výmery, svoje rozhodnutie podrobne a náležite zdôvodnil v rozsudku. K argumentácii obžalovaného uviedol, že podľa ustanovenia § 240 ods. 1 Trestného zákona „Kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného veriteľa, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.“ Následne vyslovil názor, že stanovenie exaktnej hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola obžalovaným prevedená spôsobom vymedzeným v skutkovej vete obžaloby, nie je podstatné z hľadiska posúdenia, či týmto jeho konaním boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zák. Objektívna stránka tohto prečinu predpokladá, že páchatel zmarí, čo i len čiastočne uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných. Takéto konanie obžalovaného bolo nepochybne preukázané, keďže obžalovaný na základe kúpnej zmluvy dňa 20.2.2018 previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti k. ú. S., pozemok registra C KN parcelné číslo 3321/36, trvalý trávny porast o výmere XXX m² v prospech E. D., v podiele X/X, teda na jedného zo svojich veriteľov, avšak v čase uzatvárania tejto zmluvy vedel, že nedisponuje iným majetkom, z ktorého by mohol uspokojiť svoje splatné záväzky - pohľadávky veriteľov A. E., ktorá pozostáva z celkovej sumy 51 483,67 Eur a 141 184,12 Kč s

príslušenstvom a Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica, na základe nedoplatkov na poistnom a penále v celkovej výške 4091,30 eur. Z uvedeného je zrejmé, že svoj majetok použil na uspokojenie svojich veriteľov nerovnomerne, uprednostnil veriteľa pred inými veriteľmi s vedomím, že je v predĺžení. Ďalšie dokazovanie v podobe znaleckého posudku považuje, preto za nadbytočné. Navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného Ing. D. Otčenáša postupom podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku, pretože je nedôvodné

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, pretože považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, celé toto konanie malo byť od počiatku zamietnuté. Vyslovil názor, že prokuratúra postupovala nezákonne, pričom v danom prípade určite nedošlo k zníženiu majetku, keďže tento majetok mal stále k dispozícii. Dodal, že zmluva medzi ním a D. bola neplatná, keďže D. mu dohodnutú sumu neuhradil. Navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, a to uznesením sp. zn. 5To/111/2021, zo dňa 25. januára 2022, keď na základe podaného odvolania obžalovaného Ing. D. Z., podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 04.06.2021 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd okresnému súdu vytkol, že sa pri ustálení svojich zistení opierať aj o odborné vyjadrenie č. 576/2019 znalca Ing. M. P. zo dňa 09.08.2019, k trhovej hodnote pozemku par. č. 3321/36 vo výmere 228 m² v k. ú. S. ku dňu 20.08.2018, ktoré nebolo pred súdom bezprostredne vykonané. Po doplnenom dokazovaní súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 08.04.2022, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal dostatočným spôsobom a odvolací súd ich akceptuje.

K právnenému posúdeniu skutku odvolací súd uvádza, že žalovaného trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí, kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného veriteľa. Z hľadiska objektívnej stránky ide o konanie, ktorým páchatel' zmarí, čo aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných. Uspokojením veriteľa je poskytnutie takého plnenia v jeho prospech, ktoré je obsahom záväzkového vzťahu medzi nim a dlžníkom. Zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že dlžník, ktorý je platobne neschopný alebo predĺžený, plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia na úkor ostatných veriteľov. Veriteľom je osoba, ktorá má voči páchatel'ovi právo na plnenie na základe existujúceho záväzkového právneho vzťahu, bez ohľadu na dôvod vzniku takého záväzku. Toto ustanovenie predpokladá mnohosť veriteľov, to znamená najmenej dvoch, bez ohľadu na to, či ide o osoby fyzické, právnické alebo štát. Nevyžaduje sa, aby už bolo začaté konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie, naopak trestné budú prípady marenia uspokojenia splatných pohľadávok veriteľov v čase bezprostredne predchádzajúcom začatiu takého konania, lebo práve v tomto čase hrozia zo strany dlžníka najväčšie úniky. Zjednodušene povedané zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že dlžník, ktorý je platobne neschopný alebo predĺžený, plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia na úkor ostatných veriteľov. Zvýhodnený veriteľ dostáva to, čo by mu inak právom patrilo, ale pretože dlžník nie je schopný uspokojiť všetkých svojich veriteľov, úplným uspokojením jedného veriteľa ukracuje ostatných veriteľov. Zo subjektívnej stránky musí ísť o úmysel [§ 15 písm. a), b) Tr. zák.].

K skutkovým okolnostiam odvolací súd konštatuje, že obžalovaný spochybňuje, že žalovaný skutok je trestným činom. Odvolací súd sa s jeho argumentáciou v tomto smere nemohol stotožniť.

Z vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa je zistiteľné, že obžalovaný dňa 20. 02. 2018 na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi Ing. D. Z. (obžalovaným) ako predávajúcim a E. D. ako kupujúcim, previedol nehnuteľnosť v k. ú. S., pozemok registra C KN parcelné číslo XXXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere 228 m² v prospech E. D.. Dňa 22.2.2018 E. D. podal na Okresnom úrade Banská Bystrica, Katastrálny odbor, návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Rozhodnutím Okresného úradu Banská Bystrica, Katastrálny odbor, č. vkladu: R zo dňa 26.2.2018, došlo k povoleniu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na uvedenú nehnuteľnosť v prospech E. D.. Obžalovaný teda vlastnícke právo na uvedenú nehnuteľnosť previedol v prospech jedného z veriteľov E. D., napriek tomu, že v tom čase mali voči jeho osobe pohľadávky ďalší veritelia, A. E., Moto prestige, s. r. o. v likvidácii, H. XXXX/XXX, H. 6, ČR, IČO: 453 13 741 a Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica, Kapitulská 27.

Odvolací súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že k samotnému konaniu obžalovaného, ktoré tvorí podstatu skutku došlo.

Pokiaľ obžalovaný argumentuje, že dodatočne dňa 28.5.2022 odstúpil od zmluvy, ktorú uzatvoril E. D. (kópia tejto písomnosti na č. l. 470) a uzatvoril dňa 27.10.2022 dohodu o náhrade škody s E. D., tak tieto skutočnosti ho nezbavujú trestnej zodpovednosti, a to za situácie, keď vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je už tretia osoba. Taktiež je potrebné poukázať, že k tomuto jednostrannému úkonu zo strany obžalovaného došlo až v priebehu trestného konania, a to dokonca až po vyhlásení druhého v poradí rozsudku okresného súdu zo dňa 8.4.2022., takáto obhajoba obžalovaného nemá vplyv na konečné rozhodnutie vo veci, pričom to nie je dôvodom na zánik trestnosti v zmysle ustanovení § 84 a 85 Trestného zákona.

Taktiež argumentácia obžalovaného, že zo strany kupujúceho mu nebola vyplatená kúpna cena, nemá vplyv na jeho trestnú zodpovednosť, keďže samotným prevodom nehnuteľnosti na jedného z veriteľov, čiastočne zmaril uspokojenie ostatných veriteľov a okamihom prevodu nehnuteľnosti došlo k dokonaniu trestného činu.

Obžalovaný ďalej namietal, že okresný súd nijako nepreukázal hodnotu pozemku v čase predaja. K tomu odvolací súd uvádza, že stanovenie hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola obžalovaným prevedená na jedného z veriteľov, nie je podstatná z hľadiska posúdenia, naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zák., táto by sa vyžadovala, ak by obžalovaný bol stíhaný pre kvalifikovanú podstatu tohto trestného činu, teda podľa ods. 2, kde už

znakom je aj výška spôsobenej škody (väčšia škoda). Napriek uvedenému odvolací súd pripomína, že uvedená nehnuteľnosť bola ohodnotená odborným vyjadrením č. 576/2019, znalca Ing. M. P., ktorým stanovil trhovú hodnotu nehnuteľnosti v sume 9888,36 Eur. Pokiaľ obžalovaný argumentoval, že znalec nezohľadnil vecné bremeno na nehnuteľnosti, k tomu je potrebné uviesť, že k dátumu prevodu nehnuteľnosti, na tejto nehnuteľnosti nebola zapísaná na LV vecné bremeno, čo znalec na hlavnom pojednávaní potvrdil. V danom prípade neobstojí argumentácia, že nehnuteľnosť bola kvôli vecnému bremenu nepredajná, keďže medzičasom došlo k opätovnému predaju nehnuteľnosti.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný, preto sa odvolací súd nestotožnil obhajobou obžalovaného, ktorú považuje za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Za takýchto okolností teda vo vzťahu k otázke viny a právnej kvalifikácie, odvolací súd považoval v intenciách vyššie uvedených dôvodov a úvah odvolanie obžalovaného za nedôvodné a výrok o vine v napadnutom rozsudku posúdil ako zákonný a vecne správny.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvôle.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Za zákonný a správny považoval odvolací súd, čo do druhu trestu a jeho výmery, aj výrok o treste v napadnutom rozsudku. V prípade žalovaného prečinu podľa § 240 ods. 2 Tr. zák. je zákonom stanovená trestná sadzba až na dva roky. Tak ako okresný súd, tak aj odvolací súd u osoby obžalovaného nevzhladol žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a taktiež ani príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. Pokiaľ okresný súd obžalovanému vymeral trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní šesťnástich mesiacov, nemožno považovať takto uložený trest za neprimerane prísny, represívny. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie. Odvolací súd taktiež dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie alternatívneho trestu vo forme peňažného trestu alebo trestu povinnej práce.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým okresný súd poškodených s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe z horeuvedeného má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.